ANUL VI. - No. 17-18
1—15 Iulie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!„

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL"
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VI. — Nr. 17—18. Cluj, 1—15 Iulie 1930

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine"

Cuvântarea M. S. Regelui Carol II după depunerea jurământului în ziua, ce va rămânea sărbătoare națională, de 8 Iunie 1930.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Primirea atât de emoționantă, ce Mi-o faceți Mă mișcă atât de adânc, căci sunt fericit de a putea resimți prin glasul domniilor-voastre sentimentele acelor cari v'au trimis aci, și de a constata încă odată legătura sufletească ce M'a unit și Mă va uni întotdeauna cu poporul Meu.

Jurământul ce L-am depus astăzi în fața reprezentanților națiunii depășește zidurile acestui locaș istoric și pentru sufletul Meu devine un legământ sfânt între Mine-Rege și poporul Meu.

E un legământ luat în fața a Celui Atotputernic de a fi părintele plin de grijă și de râvnă al fiilor săi.

Pribegia de mai bine de patru ani, departe de poporul în mijlocul căruia M'am născut și am fost crescut, a fost silită de unii, cari prin vorbele lor au îndurerat sufletul Marelui vostru Rege și scumpul Meu Părinte, și cari au avut de scop de a rupe legătura între Mine și Români.

Manifestația înălțătoare de astăzi dovedește vădit că aceste încercări nu și-au atins scopul și că iubirea ce am dus, neclintită în sufletul Meu, față de România, este răsplătită cu prisosință prin dragostea ce Mi-o arată națiunea prin reprezentanții ei.

Pășesc astăzi cu sufletul înălțat în mijlocul poporului Meu și cu o inimă în care s'a șters cea din urmă urmă de mâhnire, chiar față de aceia cari au încercat prin acțiunea lor nechibzuită să rupă legătura indisolubilă între Mine și tot ce simte românește.

Urmând pilda din scriptură, zic: Nu vreau moartea celor ce au greșit, ci întoarcerea lor la matca din care nimeni n'ar fi trebuit să iasă.

Eu n'am venit să mă răzbun pe nimeni, ci cu inima caldă și iubitoare să strâng într'un mănunchiu pe toți acei cari înaintea Mea au depus colaborarea pentru propășirea patriei.

Adânc emoționat, gândul Meu se îndreaptă către acei cari înaintea mea au depus aci acelaș jurământ, și cari și-au închinat toată viața binelui țării căreia au fost sortiți s'o conducă. Umbrele marilor noștri Regi Carol I și Ferdinand cel loial, Mă însoțesc astăzi în mijlocul Domniilor Voastre și sufletul scumpului Meu Părinte se bucură de a-și vedea astăzi îndeplinită ultima Sa voință și cea mai fierbinte a Lui dorință.

Pilda ce Mi-o dau, prin nesfârșita Lor dragoste de țară și apărare a intereselor ei, va fi pe deplin urmată de Mine.

Eu am crescut în mijlocul vostru, hrana Mea sufletească a fost hrana sufletului vostru, durerile voastre au fost durerile Mele, idealurile neamului Meu au fost idealurile Mele.

Nu pot — văzând aci în fața Mea întruniți reprezentanții românilor dela Nistru pân'la Tisa, din Hotin și pân'la Mare, din Boian la Vatra Domnii, din Satmar pân'n Săcele și dela Turnu'n Dorohoi, să nu Mă gândesc cu nespusă evlavie la acei opt sute de mii de morți, și la acei luptători din Ardeal, Bucovina și Basarabia cari, prin sângele lor, au închegat pentru totdeauna unirea nației în granițele ei firești.

Moștenirea această sfântă trebue s'o păstrăm ca cel mai sfânt odor și, întărit încă mai mult de către aceste jertfe, sunt hotărît să mențin fără șovăire, jurământul Meu de a păzi neatinsă integritatea teritoriului Național.

Spre a duce la îndeplinire, fără piedică, această făgăduință, am nevoie, mai înainte de toate, de colaborarea fără preget a tuturor forțelor vii ale națiunei.

Fără unirea tuturor nu vom putea apare, în fața celor ce ne pismuesc, ca o forță indisolubilă, sprijinită pe o armată organizată după ultimile cerinți, și care se va putea, totdeauna bizui pe deplina Mea grijă, spre a păși definitiv la o muncă pașnică și harnică.

Greutățile, cari unora li se par de neînlăturat, vor putea, fără nici o îndoială, să fie călcate în picioare de o Românie unită și hotărîtă. Nu vreau să pun la îndoială nici o clipă, patriotismul acelora, cari prin poziția lor au datoria de a lucra la progresul țării. Și sunt convins că toți, fără deosebire de opinie politică, credință și obârșie, se vor întruni într'un mănunchiu în jurul Tronului, spre a conlucra cu toții împreună la așezarea țării noastre pe temelii cari să-i permită o desvoltare și să-i asigure neclintit locul care-i e sortit să ocupe în consorțiul lumei civilizate.

Vom trebui, conlucrând cu acei cu cari suntem legați și, în sentimentele de prietenie cu toate popoarele și mai ales vecinii noștri, să lucrăm la restabilirea urmelor cari ni le-au mai lăsat marea învălmășeală de acum patrusprezece ani.

Țara noastră este atât de bogată, are atâtea resurse naturale încât nu putem cu concursul tuturor, să nu îndreptăm cât mai repede starea economică și să redăm astfel mulțumirea materială locuitorilor cari de atâta vreme o așteaptă. Patrimoniul de bogății al României este atât de mare încât și pe terenul cultural vom trebui să ne luăm

locul în lume graţie intelectualilor noştri, ai căror reprezentanţi cei mai de seamă se găsesc în mijocul Domniilor Voastre.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputaţi,

Mai am o bucurie pe care ţin să v'o împărtăşesc, bucuria cea mare, care în clipele aceste de reîntoarcere Imi umple sufletul; este terminarea celui mai mare chin ce L-am avut de îndurat în anii Mei de pribegie; însfârşit Mi-am regăsit scumpul Meu Fiu pe care îl voiu putea cu toată iubirea, să-L cresc în sentimentele ce au ilustrat pe strămoşii Lui: dragostea nesfârşită de ţară.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputaţi,

Ţin încă să aduc mulţumirile Mele iubitului Meu Frate şi tovarăşilor Săi din Regenţă cari în acest răstimp au avut grija de buna gospodărie a Ţării.

Sfârşind cuvântul Meu, încă odată fac cel mai călduros apel ca toţi să lucrăm împreună pentru bunul cel mai scump al nostru: Patria.

Români din patru unghiuri, uniţi-vă în gânduri, uniţi-vă în simţiri!

Inainte spre muncă!

Declaraţie

Intronarea fericită a M. S. Regelui Carol II, aclamată de întreaga naţiune, impunea formarea unui guvern naţional, al tuturor organizaţiilor politice, unite în jurul Tronului, ca să prezideze începutul unei *ere noui*, de refacere a ţării, de mult şi cu nerăbdare aşteaptată de toţi românii.

Aceasta a fost înalta solicitudine şi dorinţa M. S. Regelui încredinţând d-lui General Prezan, misiunea de a forma un guvern de concentrare.

Guvernul naţional, dorit de Rege şi aşteptat de ţară, nu s'a putut înfăptui din cauza învrăjbirii dintre partide. In consecinţă, d. Iuliu Maniu, Preşedintele Partidului Naţional-Ţărănesc, având încrederea deplină a Corpurilor Legiuitoare, a fost chemat de M. S. Regele ca să formeze guvernul, pe care l'a constituit la 13 Iunie 1930, ca guvern de partid.

Fără a prejudeca opera pe care ar putea-o realiza guvernul d-lui Iuliu Maniu, „Liga Apărării Naţionale Creştine", îşi exprimă încăodată convingerea că partidele nu sunt în stare să dea satisfacţie intereselor superioare ale naţiei româneşti, compromise de guvernarea partidelor.

„Liga Apărării Naţionale Creştine", nu vede altă ieşire din situaţia primejdioasă în care se află ţara, decât ca politicei de partid să i se substitue, fără întârziere, o politică naţională unitară, pe baza unui program comun de reforme necesare, asupra cărora partidele să cadă de acord. Sau, să le fie impus. Altfel, naţia românească este primejduită în existenţa ei.

Programul comun ce se impune în ceasul acesta reclamă numai decât realizarea următoarelor îmbunătăţiri:

Refacerea finanţelor Statului prin cele mai stricte economii, cu oprirea împrumuturilor oneroase şi a zălogirei de bunuri şi servicii publice, incompatibile cu suveranitatea naţională.

Restabilirea agriculturii ca bază a economiei naţionale, asigurându-i preţuri remuneratoare pentru productele sale.

Reprimarea cametei, cu suspendarea imediată a execuţiilor silite, până la alte măsuri.

Desfiinţarea cartelurilor parazitare, cari scumpesc viaţa.

Echilibrarea preţurilor industriei cu preţurile agriculturii.

Combaterea alcoolismului, prin introducerea monopolului vânzării alcoolului.

Oprirea invaziei jidanilor, cari au prefăcut România în teritoriu colonial jidănesc, silind pe Români să emigreze.

Urmărirea paraziţilor cari împing la disperare poporaţia satelor, cu deosebire în Maramureş, Bucovoina, Basarabia şi Vechea-Moldovă.

Naţionalizarea oraşelor României, prin ocrotirea elementelor româneşti.

Lucrând la realizarea programului său mai larg, „Liga Apărării Naţionale Creştine", crede că refacerea ţării nu este posibilă fără aceste măsuri generale, imediate, pe cari guvernul d-lui Iuliu Maniu are datoria a le înfăptui.

„Liga Apărării Naţionale Creştine", conştientă de înalta ei chemare înlăuntrul organizaţiei politice a Statului românesc sfâşiat de vrăjmăşirea partidelor şi copleşit de jidani, îşi va continua opera sa de unificare şi de rezistenţă naţională, în jurul principiilor sale constitutive: *HRISTOS, REGELE, NAŢIUNEA.*

ROMÂNIA A ROMÂNILOR!

A. C. CUZA,
deputat de Roman.

Noua Domnie

In sfârşit, iată că Bunul Dumnezeu, — ocrotitorul de totdeauna al neamului românesc — ne-a ajutat că, *într'o singură noapte,* toată turbureala şi toată ciaţa groasă ce învăluise ţara de nu-şi mai găsea nimeni cărarea şi nu mai putea vedea nici măcar la un pas înainte, s'a ridicat brusc, a dispărut fără urmă şi . . . ţara şi-a regăsit calea, pe care o rătăcise încă de acum 4 ani trecuţi.

Ca unul care cunosoc încă din frageda Copilărie pe actualul nostru *Rege Carol II,* am toată şi deplina credinţă, că El va şti face ca răutăţile, ce se încuibase la noi, *„şi-au trăit traiul"*. De asemenea sânt pe deplin încredinţat că, *Cinstea* îşi va relua locul de odinioară; iar furturile, jafurile în averea statului, ca şi necredinţa — *mai ales necredinţa în serviciu* — care se intronase în toate birourile de sus şi până jos, vor rămâne numai ca o tristă amintire!...

Liniştea absolută sub care — într'o singură noapte — s'au făcut atâtea mari schimbări şi prefaceri în organismul ţărei şi care în alte părţi ar fi dat loc la mari sbuciumări şi chiar revolte, dovedesc până la evidenţa că, tot poporul nostru începând dela Vlădici şi până la opincă este plin de cuminţenie şi de înţelepciune.

Că — în trecut — se vor fi comis unele greşeli şi de-o parte şi de alta, lucrul este foarte omenesc. Noi însă — toţi — să mulţumim azi lui Dumnezeu că totul a fost... ceva . . . trecător! . . .

Rigiditatea exemplară şi curăţenia trupească şi sufletească pe care „Bunicul Carol I" a ştiut, să o sădească în inima şi în sufletul actualului nostru suveran, încă din primii ani ai copilăriei lui, îmi amintesc o mică istorioară pe care o cred azi vrednică, să fie cunoscută şi ştiută de toată ţara.

La vârsta de 2—3 ani — ca orice copil — micul Prinţ Carol simţea o mare plăcere şi bucurie atunci când — imediat ce se ivea în uşa

palatului din București, sau a celui dela Cotroceni — gazda palatului îi da onorul, iar cornistul suna. Repezeciunea cu care soldații își luau armele dela rastel, graba cu care se aliniau, precum și comanda ofițerului aceea de *„prezentați arma“*, mișcare, care pe atunci se făcea cu tact și cu preciziune scânteetoare, precum și sunetul cornistului, procurau micului prinț copil o deosebită plăcere și o mare bucurie și ca consecință în micuța lui judecată, căuta cât mai dese ocaziuni, să-și satisfacă aceasta nevinovată plăcere.

Dar, într'o dimineață ofițerul comandant al gardei este chemat sus în palat și... ce-o fi făcut el acolo, nu se știe. Tot ce se știe este că, curând apoi copilul prinț apare în ușa paltului și părându-i-se că nu este observat, începe să facă unele mișcări de așa natură, ca să fie bine văzut și cunoscut, dar garda palatului rămâne liniștită la locul ei... Micul prinț surprins de așa neatenție a gardei, trimite chiar pe D. Nae [1]) să vestească pe ofițerul de gardă că, este chiar el — prințul — să iasă garda afară... totouși ofițerul se prefăcea că nu-l vede, nu-l cunoaște și atât soldații din gardă, cât și cornistul rămâneau liniștiți în camera lor de serviciu.

Copilul prinț deși îmbrăcat cam sumar, totuși crezând că Nae n'a lămurit bine pe ofițer, își ia inimioara în dinți și urmat de Nae, se apropie de ofițerul de gardă, ca să-l vadă bine, să-l cunoască.... dar ofițerul continua de a-și fuma liniștit țigara. Il privi chiar de 2-3 ori drept în ochi, dar garda tot nu mișcă.

Acest fapt de neatenție a ofițerului și a gardei atât de mult a atins sufletul copilului prinț, în cât a început să plângă cu lacrămi. Apoi repede se desparte și de credinciosul lui Nae și în fuga mare urcă scările palatului și nu se oprește decât în camera *„unchiului“*, căruia plângând cu suspin, îi spune că azi garda nu i-a dat onorul...

Vai, cum se poate una ca asta, îi zice Unchiul? apoi, luându-l pe genunchi, începe să-l mângăe, ca să-l împace și tot mângăindu-l, îl apucă de mânuță și începe să-i o examineze cu atenție, privind-o când pe fața, când pe dos și de o dată uitându-se în ochii plini de lacrămi al micului prinț, îi zice:

„Ai făcut tu bae azi?

„Nu, răspunse copilul suspinând.

„Apoi, asta e pricina, zise „Unchiul“ Carol. *Garda știe că un prinț mic, ca tine, dacă nu face bae dimineața miroase și.... necurățeniei... garda nu-i dă onor!...*

Micul prinț ridică capul și se uită drept în ochii „Unchiului“ și după un minut de gândire, se desface repede din brațele „Unchiului“ și tot în fuga mare se duce în camera lui, se desbracă și se aruncă în bae... și imediat ce a fost șters și îmbrăcat, se și arată în ușa palatului.

De astădată garda cu toată graba și cu sgomotul obicinuit al comandei: *Prezentați arma,* îi dă onorul; iar cornistul sună cu toată puterea plămânilor lui.

Plin de bucurie copilul prinț aleargă din nou sus la „Unchiul“ și îi spune că, *acum garda i-a dat onorul.....*

Astfel știa înțeleptul rege Carol I să-și crească nepotul. Și atâta timp cât a trăit El, nimeni n'a avut a se plânge sau a înregistrat un cât de mic act greșit al nepotului său!

Și dacă acum vom raporta această mică istorioară a prințului copil la cele petrecute — ca în poveste — cu ocazia urcărei pe Tron al Regelui Carol II, eu — în bătrânețea mea — am toată credința ne strămutată că pasul acesta va însemna *un bun augur,* pentru tot neamul românesc.

Să nu uităm apoi că părintele său întregitorul neamului nemuritorul rege Ferdinand, a fost acela care l'a inițiat cu deamănuntul și l'a identificat în toate lucrările de stat, așa că azi își cunoaște rolul în perfecție.

Un prim pas măreț și de admirat îl găsim chiar în primul său discurs ținut în fața adunării plenare a Corpurilor Legiuitoare, când cu toată oboseala trupească suferită într'un lung voiaj neobicinuit de greu pe calea aerului, și cu toată sbuciumara sufletească în care se găsea, a știut totuși, să se ridice singur și absolut necălăuzit de nimeni, deasupra tuturor așteptărilor...

Am ferma credință că — pe viitor — toți bancherii străini și localì, ca și toți pretinșii conducători ai diferitelor neamuri minoritare din interiorul țărei și în particular acei ai poporului evreesc, nu vor mai intra în palatul regal ca în casa lor proprie, ci cu sfială vădită și cu tichia de pe creasta Capului... lăsați la... garderobă!...

De asemeni toate felurile de minorități din țară, care începuse a-și cam lua nasul la purtare... am credință tare că, în regele Carol II, vor găsi pe omul căruia nimeni nu-i poate sufla în borș!...

Gestul său măreț, nobil și mai mult decât regesc făcut cu Vrednica lui Soție așezând-o acolo unde îi era locul, precum și acela, de a se împăca cu memoria tuturor marilor sfetnici ai Coroanei, dovedesc până la evidență că ***înțelepciunea proverbială a „Unchiului Carol I“*** care l'a crescut de mic, copil și care dintr'un mic și necunoscut principat românesc a știut să facă o țară puternică și un regat respectat și invidiat de toată lumea și în special de vecini, *a trecut în sângele și în sufletul nepootului.* Și aceasta este cea mai mare chezășie că, sub domnia lui Carol II poporul românesc va prospera și înflori.

General TARNOSCHI.
— Iași —

[1]) Dl. Nae era un bătrân și credincios servitor al palatului și, fiind dotat de natură cu un exterior plăcut, deși avea nasul cam prea mare și mai cunoscând și multe istorioare hazlii, pe care i le nara prințului copil, era foarte iubit de dânsul. Intr'o zi a povestit micului prinț și istorioara cu *Ovreiul fricos*, care vrând să facă pe voinicosul, a încalicat și el un cal, pe care neputându-l stăpâni, l'a trântit tocmai în mijlocul unui lac murdar. Ovreiul pe lângă că, i-a murdărit hainele, dar s'au zărit și stropi de apă murdară pe obraz și de aceia — azi — toți jidani au pistrui pe față. Copilul prinț făcea mult haz de Nae și mai ales când jucându-se prin grădina palatului, îl punea călare pe gâtul lui și îi arăta cum merge calul în galop.

Intrarea oprită

Un fapt semnificativ și concludent se întâmplă cu Jidanii: nu mai sunt primiți în Palestina[1]).

Iluziile răposatului lord Balfour *se spulberă, prin această interdicție oficială, în ultima lor rămășiță.*

Un deceniu de experiență i-a luminat în fine și pe Englezi.

Au înțeles cu cine au a face: cu un element cotropitor, parazitar, răsvrătitor și costisitor. *De aceia, în sfârșit, Marea Britanie a oprit imigrația Jidanilor în Palestina.*

Element cotropitor: *Jidanii trebuiau de mult opriți a desrădăcina*[2]) *pe Arabii, cari locuesc de veacuri și cari au dovedit, prin măcelurile recente, că nu se lasă a fi isgoniți din căminurile lor.*

Element parazitar: *Jidanii nu au sporit producția prin muncă proprie, aducând înflorirea economică generală în Palestina, căci altfel nu ar fi produs criza și nemulțumirea generală. Ci, paraziți*[3]), *trăind pe spinarea Arabilor de baștină, au cauzat scumpirea traiului, deci sărăcia crescândă, din care a urmat scuturătura firească, în violența ei, a populației autohtone spre a se scăpa de parazitismul Jidanilor, proaspăt sosiți.*

Element răsvrătitor: *Jidanii au adus în Palestina ideile destructive ale comunismului, ale disprețului de tradiție și de ordine socială, ale disoluției moravurilor prin fapte destrăbălate și literatură pornografică*[4]).

Element costisitor: *s'au dovedit Jidanii, pentru bugetul Marei Britanii, care trebue să întrețină o armată numeroasă spre a păzi, de furia Arabilor, pe Jidanii cotropitori, parazitari și răsvrătitori.*

S'au dovedit de două ori TRÂNTORI, protejații dela 1917 ai lordului Balfour: odată *pe spinarea Arabului muncitor,* a doua oară *pe seama bugetului britanic.*

In fine Anglia inaugurează altă politică; tradiționala Anglie, cea iubitoare de Iudei, cumpănindu-și interesele la lumina realității, pe care începe a o cunoaște, închide Porțile Palestinei în fața Sioniștilor dornici de a-și continua, în valea Iordanului, viața parazitară din Europa.

Ințelegi, domnule cititor, cum din acest fapt lumină se face tot mai vie, tot mai largă, asupra problemei Jidovești? și cum noi Românii avem deplină dreptate, când luptăm cu forțe crescânde contra neamului de paraziți, de care se scutură, cine? cel mai fidel tovarăș al Jidovimei depe glob: Englezii; și unde? chiar în țara aspirațiilor milenare și a amintirilor străbune: în Palestina.

DOMNILOR LUPTĂTORI NAȚIONALIȘTI CREȘTINI, CONTINUAȚI LUPTA ȘI SPORIȚI-VĂ PUTERILE: SUNTEM IN RITMUL ISTORIEI UNIVERSALE[5]).

I. C. CĂTUNEANU.

---

[1]) In ziarul *Universul* din 2 Iunie 1930, citim următoarea informație:

„Evreii români și Palestina. In urma consfătuirilor între fruntașii populației evreești din Capitală, s'a hotărît ținerea unei întruniri de protestare, convocată de către toate organizațiile centrale evreești sioniste. Intrunirea, care va lua caracterul unei mari manifestații populare pentru Palestina și de protestare împotriva demersului Angliei de a opri imigrația în Palestina, se va ține Duminică 1 Iunie ora 10 dimineața în sala Tomis. Vor lua cuvântul, între alții, d-nii senator șef-rabin dr. I. Niemirover. Elv Berkowitz, Adolf Bernhardt, dr. Fildermann, av. Napoleon Arie, dr. S. I. Stern etc."

[2]) In conferința ținută la Roma în Maiu 1922 de Patriarhul latin al Ierusalimului, de Monseniorul *Barlassina*, se arată planul de eliminare progresivă a Arabilor, cari vor pleca „după ce vor fi servit de hamali la instalarea Jidanilor". Cf. *Roger Lambelin,* L'impérialisme d'Israël, Paris, 1924, pag. 274.

[3]) Vezi rezumatul raportului, întocmit în 1926 de Dr. *Henry S. Pritchett,* membru al Fondației Carnegie pentru Pacea Internațională, publicat sub îngrijirea Dr. Nicolas Murray, Președinte al Universității Columbia, care rezumat se află în *Roger Lambelin,* Les Victoires d'Israël, Paris, 1928, pag. 118—19.

In acel raport se spune textual: *„dacă Palestina ar fi golită de Arabi și nu ar avea decât locuitori Jidani, aceștia nu ar trage nici un folos".* Evident: parazitul trebue să aibă alături ființa din spinarea căruia viețuiește.

[4]) Reproduc din conferința Monseniorului Barlassina, mai sus menționată, următorul fragment:

„Din timpul Turcilor legea și autoritățile au interzis a se întreține case rău famate (bordeluri) în special la Ierusalim, la Betleem, la Nazaret; acum scurt după ocupația, care a avut loc la 1 August 1918, s'a autorizat înființarea câtorva asemenea case în Ierusalim — lucru ne mai văzut! Mai târziu Sir Herbert Samuel (bineînțeles *Jidan*)*, a desființat prin ordonanța din 3 Februarie 1921, Gazetta Oficiala No. 37, toate restricțiunile anterioare, și-a permis oricui să deschide stabilimente de prostituție în orice loc ar voi. Această permisiune a fost întinsă în afară de Ierusalim la Iaffa, Gaza, Bersabe, Ramleh, Betleem, Caiffa".* Mai departe patriarhul latin spune: *„Iată ce fac Sioniștii din nenorocita Țară Sfintă. Lumea creștină ar trebui să se revolte și să nu tolereze mai departe asemenea profanare a pământului stropit cu sângele Mântuitorului".*

Azi, turma inconștientă a Jidoviților ori a ignoranților în materie, trăește prostită de presă, ori robită de puterea banului, ambele dominate de Jidani.

[5]) Cine se îndoește de exactitatea acestei expresii, să citească, spre a se lămuri și a vedea proporțiile problemei Jidovești, cartea scrisă în englezește, care face o profundă impresie în lumea anglosaxonă, cartea scrisă la 1927 de *Hillaire Belloc*, și tradusă în limba germană de Theodor Haecker, unde se vorbește de o actuală „ofensivă generală" contra Jidanilor, ca un fenomen istoric, ce nu se mai poate nici ignora, nici tăgădui.

Românul

I.

Sînt viță din trunchiul străbunilor mei,
Sînt suflet din sufletul țării,
Sînt granit din munții sălbateci și grei
Sînt fulger din trăsnetul zării.

II.

Sînt lacrămi din plânsul martirilor morți
Pe câmpuri albite de oase —
Sînt jalea ce veacuri bătut-a la porți
In zile pustii, viforoase.

III.

Sînt soare ce râde, sînt nour ce plânge
C'am râs și am plâns cu pribegii —
Sînt spada credinții ce moartea o'nfrânge
Sînt scutul dreptății și-a legii.

IV.

Sînt foc care arde, sînt apă ce stânge
C'am ars și am stâns suferinți —
Sînt lume de visuri, sînt lume de sânge,
Sînt chinul trăit de părinți!

Cetiți, vă rog, frați români, cetiți frați preoți și învățători, luminători ai poporului, citiți și recitiți această poezie „Românul", ce am găsit-o într'o foae naționalistă, în „Apărarea Națională" dela Iași (Moldova), condusă de neînfricatul și Marele Apostol al Românismului dl. profesor *A. C. Cuza*, nepotul domnitorul Cuza cel care la 1864 după ce a desrobit pe țărani, dându-le moșiile călugărilor greci dela mănăstiri și o parte din ale boierilor, a luat drumul pribegiei isgonit de boieri, murind în țări streine...; și pătrundeți-vă de fiorul răspunderii ce-l aveți în poporul acesta de Români țărani, în care trăiți ca ziși luminători, și pătrundeți-vă cu toții până în cele mai ascunse fibre sufletești, cine este Românul, cine este țăranul Român, acesta cu care trăim noi azi, robul gliei și al cerului..., robul firei aspre...

Avem cu toții o mare datorie către acest suflet de Român și de țăran român, căci acesta este adevăratul român, ȚĂRANUL, acel legat de glia strămoșească, nu orașele cari la noi în România în mare parte s'au înstreinat dela românism, făcând loc jidanilor, bulgarilor, grecilor, ungurilor, nemților și altor streini, cari s'au așazat ca niște păduchi și lipitori în centrul țării, la răspântii, la răscruci, în centrele mari, pe unde trec mulțimile de oameni, pentru a-i stoarce și a le suge vlaga în folosul lor și în paguba celor de un neam cu noi, românesc; *avem cu toții o mare datorie către acest neam de țărani români.*

Lăsați dinadins fără învățătură de grecii și streinii conducători, ca să nu se deștepte boul; prostit și zăpăcit, alcoolizat de toți streinii și mai ales de jidovi, cari au sute de fabrici de spirt, în care schimbă cerealele și chiar lemnul făcând spirtul metilic cel otrăvitor de moarte, și din cari băuturi ei nu beau de loc, ci le întrebuințează ca o armă destrugătoare de Neam împotriva acestui țăran român, răbdător, blând și neștiutor, pentru a-l idioti în generații și a-i fură astfel moșia cea mănoasă, căci numai bogăția pământului nostru românesc a atras atâțea streini aci, dela Turci și Tătari, până la Greci și Jidanii de azi: *pământ plin de păduri, de aur, de petrol, de sare, pământ mănos și roditor, cum nu sânt multe pe alte țări...*

O crimă facem; cea mai mare crimă față de Neam, preoți și învățători și toți cari pricepem lupta care o dau streinii pentru acapararea bogățiilor acestei scumpe țări, că mai stăm în cluburi, în cluburile politice și ascultăm ce se spune acolo tocmai de cei interesați la subjugarea acestei patrii...

Eșiți afară fraților! Eșiți afară din cluburi. Nu mai ascultați de ele, căci ele sânt cultivate și întreținute de streinii neamului, cari vor să ne hrănească cu alcool, cu sărăcie, cu ură și invidie între noi frații — nu vedeți răutatea și veninul ce au adus în sate partidele politice, cari sânt cultivate de jidani și jidoviți, anume pentru a ne rătăci, a ne învrăjbi între noi și a săpa unirea și frăția românească?

Eșiți afară! Veniți în mijlocul țăranilor acestora Români, năcăjiți de veacuri, căci numai de năcaz au avut parte sărmanii!

Veniți să ne înfrățim cu ei! Să piară dușmănia și răutatea dintre noi! Să piară partidele politice cele jidovite! Să cultivăm o singură frăție românească!

Ne-au dat boierii drept de vot și la alegeri ne-au dat rachiu și ciomege să ne zăpăcească și să ne silească să votăm hoții și nemernicii! *Nu ne mai trebue! Ducă-se pe pustii, ca necuratul... Țăranul Român n'are nevoe de politică, ba încă de așa politică de răutate, ciomăgeală și dușmănie între frați. Țăranul Român are nevoe de învățătură curată, sinceră, luminată, dela inimă pornită și la inimă ajunsă, și aceasta trebue să i-o dați voi, luminători ai satelor și de aceia ieșiți din cluburi, căci cât veți fi acolo, le veți da sărmanilor numai venin, minciuni și ciomege și rachiu jidănesc...*

Țăranul Român are nevoe de ajutor ieftin, bani efteni, nu cămătărești dela băncile boierești și jidănești. *Țăranul Român are nevoe de mașini agricole, pe care Statul trebue să le aducă în fiecare sat, pe bani iefteni sau pe așteptare;* să nu fie sat cât de mic unde să nu fie câteva pluguri, tractoare cari răstoarnă adânc brazda, semănători cât de multe și secerători și prășitoare...

Aceasta e politica de care are nevoie țăranul Român; acesta este votul țăranului; pe aceasta să i-l dăm; nu așa să-i spunem minciuni la alegeri, și apoi după alegeri, nici o faptă bună din cele arătate până aci.

Ințelege oare tânărul nostru Rege Carol II-lea, cel ce a umblat în pribegie 4 ani de zile, isgonit de hoția boerească, înțelege El aceste nevoi ale țăranilor Român?

Să dea Dumnezeu să înțeleagă. Și noi credem că prin inteligența, vointa și suferința Lui, El Măritul Rege de azi înțelege și simte sufletul țăranului Român.

Mai înainte de toți însă trebue să înțelegem noi, luminătorii, conducătorii lui firești, cari trăim cu el.

In fiecare sat o cooperativă: Să ne vindem munca uniți, și să cumpărăm ce ne trebue tot uniți, ca să ne rămâie câștigul nouă, să nu mai ne sugă mereu streinii cari profită de neunirea și prostia noastră.

Cutremurați-vă de fiorul răspunderii, iubiții mei confrați, față de turmele acestea de țărani români ce păstoriți: păstoriți-le cu iubire sinceră, cu muncă și vrednicie; spuneți-le totdeauna adevărul, ADEVĂRUL ADEVĂRAT, CHIAR CU PREȚUL VIEȚII VOASTRE, nu numai al slujbei voastre după care mâncați o pâine, și aceia nea-

gră, pentru că vă meritați soarta, — primiți plata după muncă —; ia să munciți sincer și cu credință, să vedeți cum v'ar împlini poporul lipsa ce o aveți prin leafa mizeră dela Stat; nu mai căutați să împliniți această lipsă la club, ci căutați să o împliniți DELA POPOR ȘI PRIN POPOR.

Nu vă mișcă pe voi, iubiți confrați, poezia cu care am început? Ia 'n vedeți! Ce popor conduceți voi:

„Viță din trunchiul străbunilor“ . . .
„Granit din munții sălbateci și grei“ . . .
„Fulger din trăsnetul zării“.
„Lacrămi din plânsul martirilor morți“.
„Pe câmpuri albite de oase —“
„Jalea ce veacuri bătut-a la porți“ . . .
„In zile pustii, viforoase“ . . .
„Soare ce râde, nour ce plânge“ . . .
„C'am râs și am plâns cu pribegii“ —
„Sânt spada credinții ce moartea o 'nfrânge“
„Sînt scutul dreptății și-a legii“.
„Sânt foc care arde, sânt apă ce stânge“
„C'am ars și am stâns suferinți“ —
„Sânt lume de visuri, sânt lume de sânge“,
„Sânt chinul trăit de părinți!“

Iată fraților, ce păstoriți voi! *Iată sufletul de Român, de țăran român: „granit“, „fulger“, „lacrămi din plânsul martirilor“, „jalea ce veacuri bătut-a la porți“, „soare ce râde, nour ce plâng“, spada credinții, scutul dreptății și-a legii“, „foc râde, nour ce plânge“, spada credinvisuri, lume de sânge“, chinul trăit de părinți“ . . .*

BLESTEMAT FIE ACEL DINTRE NOI, CARE NICI ACUM NU INȚELEGE, NU SIMTE, NU SE DEȘTEAPTĂ, NU SE REDEȘTEAPTĂ ! . . .

Preot IOACHIM C. STĂNESCU
Găvănești — Buzău.

Congresul Județan al Uniunei foștilor Voluntari din județul Cluj

Pe data de 15 Iunie a. c. a fost convocat congresul Uniunei foștilor Voluntari din oraș și județ. Un număr destul de impunător cca. 500 țărani s'au adunat des de dimineață în str. Cogălniceanu, unde locuiește președintele județean Dr. Lazăr Isaicu. De aici s'au împărțit în două grupuri și au asistat la parăstașul în amintirea celor morți pentru Patrie la cele două biserici românești. Adunarea generală s'a deschis la ora 10, fiind de față o delegație din partea comitetului central în frunte cu dl. Dr. V. Deleu, dl. primar Dr. T. Mihali, viceprimar Tuffli și alți oaspeți.

Președintele local deschide adunarea, dă cuvânt oaspeților, cari în cuvântări călduroase salută pe aceia cari de bună voe, pentru nimic și-au oferit totul pentru înfăptuirea României-Mari. Fiind ocazia potrivită președintele Dr. V. Deleu dă delegație d-lui Dr. V. Pop, care cetește dela balconul primăriei următoarea telegramă omagială trimeasă M. S. Regele Carol II:

Majestăței Sale Regelui Carol II.

Uniunea foștilor Voluntari din Ardeal și Bucovina uniți cu legionarii din gărzile naționale din Transilvania, depun omagiile de credință până la moarte la picioarele gloriosului Tron felicitând cu entuziasm fericita urcare pe Tron a Majestății Voastre, Viteazul și Adoratul nostru președinte de onoare rugând pe Majestatea Voastră de a acorda și pe viitor prea grațioasa solicitudine, urăm din sufletul nostru călit în răsboiu și pace să duceți la isbândă consolidarea scumpei noastre Patrii vecinic unită dela Nistru la Tisa dela Maramureș la Dunăre și Mare și să realizați integral idealul național prin desrobirea românilor încă subjugați.

Punând la dispoziție viețile și brațele noastre prea supuși și prea devotați soldați.

Pentru comitet.

Dr. Victor Deleu, deputat, președinte, Dr. Valeriu Pop vice-președinte, Dr. Niculae Cărpinișan secretar general, Dr. Amos Frâncu fost tribun, membru în Comitet, Dr. Petre Meteș, Dr. Laurian Gabor, Mihai Guiu, căp. înv. Emil Șiancu, Dr. Lazăr Isaicu.

Cetirea telegramei a fost primită cu o furtună de aplauze.

Apoi a urmat telegrama trimisă din partea comitetului local și județean, care a convocat adunarea. Dl. Dr. Lazăr Isaicu președintele organizației Cluj după câteva cuvinte înflăcărate cetește următoarea telegramă:

Majestății Sale Regelui Carol II.
București.

Sire, Uniunea Foștilor Voluntari Despărțământul Cluj, întrunit în congres județean aduce omagiile sale de neclintit devotament către Majestatea Voastră eroicul nostru Președinte de onoare. Din fericitul prilej al glorioasei urcări pe Tronul nemuritorilor înaintași Vă asigură de nețărmurita supunere și credință a voluntarilor și legionarilor gardiști către Tronul Majestății Voastre simbolul Unirei eterne.

Precum în trecutul sângeros așa și în prezentul înălțător voluntarii și legionarii doresc și imploară pe Majestatea Voastră a fi considerați ca o rezervă nesecată în lupte pentru desăvârșirea idealului național și sunt gata în orice vreme de a urma neconodiționat ordinele Majestății Voastre. Să trăiți Majestate.

Președintele adunării:
Dr. Lazăr Isaicu.

In urale nesfârșite de „să trăiască Regele Carol II“ a fost acoperite ultimele fraze. Muzica a intonat „Trăiască Regele“ pe care asistenta o asculta cu sfințenie și entuziasm. A urmat o defilare cu drapelul Uniunei și muzica în frunte apoi toată asistența s'a întors în sala de ședințe a primăriei unde s'au ținut desbaterile.

Președintele Dl. Dr. Lazăr Isaicu a deschis adunarea printr'o călduroasă cuvântare dând cuvântul d-lui prefect *Dr. Adam Popa*. Domnia sa salută congresul în numele autorităților, — însuși fiind fost voluntar — în călduroase cuvinte și între altele promite că va fi la îndemâna camarazilor foști voluntari oricând vor avea lipsă de concursul Domniei Sale.

Dl. Dr. *Cloșca Iuga* salută congresul în numele asociației I. O. V. Dl. președinte mulțumește saluturilor călduroase, apoi procedează la darea de seamă a activității de pe anul trecut. *In anul încheiat* s'a desăvârșit organizarea întregului județ înscriind pe toți, cari la apelurile făcute au răspuns. S'a făcut un memoriu despre toate doleanțele foștilor voluntari și gardiști, care s'a înaintat Inaltului guvern. In decursul anului s'a protestat contra pensionării funcționarilor unguri, cari nu au depus jurământul. **S'a intervenit la autorități** pentru indivizi aparte pentru diferite ne-

cazuri. Rezultate pozitive au fost puține. Tot în acest an desființându-se „Frăția de Cruce", dl. Dr. Amos Frâncu tribunul din 1918 a pus la dispoziția organizației Cluj U. f. V. un libel de 4000 Lei, fondul numitei asociații cu indicația ca să-și mărească acest fond și să ridice o statuie lui Mihaiu Viteazul la Cluj. Organizația U. f. V. Cluj și-a luat acest angajament. Tot dl. Dr. A. Frâncu în ultima ședință de comitet a dat sugestia, ca organizația Cluj să se ocupe cu ridicarea unui monument în amintirea martirilor din comuna Beliș, ceia ce s'a admis. Delegații din comitet în fiecare săptămână au mers la Directoratul ministerial al Ardealului pentru tot felul de doleanțe. S'au înaintat cca. 40—50 petiții la autorități pentru năcazurile foștilor voluntari. In diferite rânduri s'au ocupat de chestiunile agrare și de loturile de casă, cari urmează să să soluționeze în anul în curs.

Se face apelul foștilor voluntari din alte județe prezenți la adunare. Se constată prezența delegaților din plasa Iara jud. Turda în frunte cu neobositul lor președinte. *Ioan Corb* țăran din Făgețeul Ierii, delegatul comunelor Ilvamică, Ilva-mare, și Pleșu din județul Năsăud Ioan Doboca, având procură cetește un salut al camarazilor de acolo. Mai sunt delegați din județul Someș, Satumare, Bihor și Alba.

Dl. președinte anunță adunarea, că are permisiunea verbală a dlui preș. al comitetului central Dr. V. Deleu, ca să organizeze și pe voluntarii din alte județe, cari doresc să se afilieze oroganizației județului Cluj. La urmă mulțumește camarazilr din comitet pentru munca depusă și cere onoratei adunăriaprobarea raportului. Cu un ropot de aplauze frenetic este primit raportul comitetului.

Dl. *Dr. V. Deleu* președintele comitetului central cere cuvântul. Dsa afirmă că guvernul actual are cele mai bune intenții pentru foștii voluntari și că acum se va vota o lege în folosul voluntarilor. Are speranța că doleanțele puse în memoriu vor fi satisfăcute și anume: li se va da preferință la împărțirea rezervelor de stat, apoi slujbele de stat, când se va pune la cale colonizarea voluntarii cei dintâiu vor fi luați în seamă. Dsa ca deputat și mare corifeu în actuala guvernare dă mari speranțe de reușită la cererile înaintate. Felicită actualul comitet și în special pe președintele Dr. L. Isaicu pentru marile realizări obținute într'un an de zile, lucru ce nu s'a realizat în alte părți, și promite și dsa, că va fi la dispoziția tuturor când va fi lipsă.

Dl. Ștefan Peneș într'o cuvântare plină de căldură camaraderească aduce elogii conducătorilor organizației în frunte cu președintele Dr. Lazăr Isaica care necruțând timp și oboseală, lucrând în timpul liber și uneori când se cerea neglijându-și propriile interese s'a devotat cu totul intereselor foștilor voluntari, organizând deoparte, intervenind de altă parte pentru toți deopotrivă, însuflețind pentru ideia de fost voluntar, care este cea mai pură expresie a ideii de Patrie. Aduce elogii dlor din comitet dlui Dr. *Ciurdariu* care în diferite rânduri a pledat la judecătorie pentru foștii voluntari în chestii agrare, dlui Dr. *Joe Ghermàn* care în calitate de subprefect și el fost voluntar a stat la dispoziția foșotilr săi camarazi, apoi dlor *căp. înv. E. Siancu,* Mihai Guiu, Dr. A. Istrate și Profesor Sofonea pentru munca depusă . Face apel către deputații și senatorii foști voluntari să-și aducă aminte cel puțin acum cât de târziu de foștii lor camarazi.

Dl. *Căpitan Șiancu* face raportul despre situația financiară cetind numele donatoroilr și a celor ce și-au plătit cotizația.

Dl *președinte Dr. Isaicu* mulțumind adunării pentru încredințarea dată prezintă demisia comitetului și propune compunerea unei comisii de candidare.

Dl Dr.*Laurian Gabor* face propunerea ca adunarea să însărcineze comitetul actual cu conducerea și pe mai departe a organizației Cluj. Propunerea dlui Dr. Gabor este primită cu o furtună de aplauze și urale de către congresiști.

Dl. Preș.*Dr. Isaicu* cere adunării plenipotența de a putea completa comitetul cum crede de cuviință, cooptând membrii noi în locul celor ce și-au dat demisia și în locul celor ce și-au declinat calitatea de a mai rămânea în comitet, adunarea dă cu toată încrederea această plenipotență.

La propuneri și interpelări dl. conosilier eparhial Dr.*Vasile Sava* propune ca și pe mai departe să se ceară pământ pentru foștii voluntari din rezervele de stat, iar pentru o mai solidă strângere a rândurilor să se facă toate cele posibile pentru scoateorea gazetei voluntarilor.

Dl. *Ion Munteanu* fost voluntar, maiestru turnător vorbește despre drepturile voluntarilor cerând 50 % reducere pe căile ferate și pensii pentru voluntarii, cari au trecut de 50 ani, dacă s'au găsit bani pentru funcționarii unguri cari n'au depus jurământul de credință și acum cu mai mare febrilitate sapă la temelia statului nostru.

Dl. preș. Dr. *Isaicu* închide adunarea mulțumind participanților.

Pentru după masă a fost proiectată o întorunire camaraderească la pădure, însă din cauza ploii a fost o mică agapă la *„Restaurantul Vadul Moților"* proprietatea lui Gheorghe Scorțescu. O animație de nedescris a cuprins pe meseni, au avut ocazia camarazii să-și amintească din vremurile de răsboiu, când cu dragă inimă și-au oferit totul pentru idealul național. De față au fost și foști ofițeri voluntari, cari au vrut să cimenteze legăturile de camaraderie între cei dela orașe și sate. A luat cuvântul dl. subprefect Dr. *Joe Gherman* unde într'un toast plin de însuflețire își amintește de colegul său de liceu și universitate azi președintele voluntarilor Dr. Lazăr Isaicu, în cuvinte elogioase le spune camarazilor, că președintele atât în liceu, cât și la Universitate a fost în fruntea mișcărilor naționale din care motiv a și fost dat afră din Universitoățile ungurești în primăvara anului 1914, persecutat fiind a fugit la București unde îl aștepta altă datorie. Dl Dr. Joe Gherman în acele vremuri în numele colegilor săi dela Budapesta i-a trimis o telegramă de felicitare. Indeamnă pe camarazi să fie cu încredere în comitetul condus de Dsa căci toate vor ajunge la bun sfârșit.

Dl. Dr. *Lazăr Isaicu* într'o cuvântare plină de dragoste camaraderească îi mulțumește dlui Dr. Gherman pentru elogoiile aduse, le arată camarazilor, că a fi fost voluntar este cel mai mare lucru, pe care l'a putut ajunge cineva în anii istorici de răsboiu pentru întregirea neamului. Face apel ca toată lumea să fie disciplinată ca în vremurile grele de războiu, ca toată lumea să vadă că suntem tari și să-și dea seama odată, că voluntarii au drepturile lor pe cari alții nu le pot ajunge.

Incheie având nădejde, că în curând voluntarii și gardiștii își vor căpăta drepturile lor și vor fi respectați cum trebuie.

A mai adresat cuvântări înflă-

cărate dl Iulian Bene, Dumitru Hașiegan, apoi sau cântat cântece patriotice, totul într'o atmosferă de însufletire cum nu s'a mai văzut.

La orele 5 după masă lumea s'a împrăștiat plină de nădejde și de mândrie, că ideia de voluntar n'a murit, de aci încolo trebuie să reînvie cu mai multă putere, ca toți aceia, cari au fost cei dintâi pe câmpul de onoare, azi stau la dispoziția neamului pentru propoășirea intereselr românești și înnălțarea *Patriei române.*

Majestatea Sa Regele a răspuns omagiilor aduse prin următoarea telegramă: *Dlui Dr. Lazăr Isaicu președintele județean Cluj. București. P. Regal. M. S. Regele vă mulțumește călduros pentru bunele urări aduse de dvstră și Uniunea foștilor voluntari din Departamentul Cluj, Secretar particular* al M. S. Regelui C. Dimitrescu, Având mari speranțe în ajutorul Marelui nostru președinte de onoare strigăm din toate piepturile *„Trăiască M. S. Regele Carol al doilea“.*

Coresp.

Parastas în amintirea martirilor arşi pe rug în comuna Beliş, în 7 Nov. 1918.

Duminecă 22 Iunie a. c. s'a oficiat un parastas în amintirea moților arși pe rug în comuna Beliș în 7 Noembrie 1918 de călăul Urmánczy, venit dela Budapesta în fruntea alor 100 bandiți. Deși foarte târziu despărțământul Huedin al Astrei a organizat un pelerinaj împreunat cu părăstas în comuna Beliș la data amintită. Din partea autrităților a fost de față dl. prefect Dr. Adam Popa, dl. Martalogu, din partea presei dl. Avram, dl. Dr. Gociman. Au fost 7 preoți din satele învecinate, convocați de protopopul Huedinului Munteanu. Porți de triumf au fost aranjate pentru primirea Inalt Preasfințitului Nicolae Ivan episcop al Vadului și Feleacului. O mulțime de țărani așteptau în comuna Beliș sosirea marelui prelat în frunte cu corul Episcopiei. Un entusiasm de nedescris a cuprins mulțimea cu strigăte de *„Să ne trăiască la mulți ani“* sosirea Inalt Preasfințitului. La sosire și după bineventare Inalt Preasfințitul s'a întreținut cu lumea chestionând asupra marilor banditisme petrecute și asupra stării de nedescris a populației.

Din partea Uniunei foștilor voluntari din jud. Cluj au plecat neinvitați dnii: Dr. L. Isaicu președinte, dl. E Șiancu, M. Copândean membri în comitet, A Broscoiu, V. Catarig și P. Butaș.

Ajungând în Beliș, te cuprinde o jale de nedescris. In centru sunt birourile firmei, care exploatează munții, câteva cârciumi și pe dealuri ici colo câte o colibă. Peisajul este atât de frumos încât îți îndulcește impresia penibilă ce ți-o dă realitatea. Dacă acest peisaj ar fi presărat cu vile și cu grădini nu ar avea egal nici în Elveția untde cei dela noi să îngrămădesc vara cei cu multe parale. Poate frumusețea regiunei mai întreține un popor de flămânzi în mijlocul acelor bogății. In vale strică ansamblul pitorescului mormanele de brazi, cari în curând vor alimenta pungile nesătule ale spurcăciuniei de jidan ce răspunde la numele de *„baron Groedel“*. Te uiți la mormanele de brazi cari reprezintă dintr'o lovitură valoarea de 60 milioane, te uiți și înghiți în sec ca cel din urmă sclav... în țara ta!?!

In 7 Novembrie 1918 călăul Urmánczy nesătul de exploatarea săracilor moți a venit dela Budapesta cu o bandă de 100 ofițeri cu 25 mitraliere și tren blindat, în trăsuri au debarcat prin surprindere la Beliș, unde au împușcat și ars pe rug pe cine le-a căzut în cale. Pe toți iau jefuit de bani și ce-au avut asupra lor înainte de a-i arunca pe rug. 45 de moți și moțoaice au îndurat cele mai grozave chinuri pentru întregirea acestei Patrii, pe care și azi ne-o pângăresc toate liftele spurcate grație indolenței noastre și lăcomiei oamenilorpolitici cari pactează cu toate liftele spurcate.

Dăm mai jos numele celor arși pe rug și al văduvelor și orfanilor rămași pe drumuri.

Din HORIA ARADA J. TURDA:

1. *Costea Avram* ars pe rug, a murit și soția sa, a rămas pe drumuri la ușile oamenilor fetița *Costea Maria.*

2. *Giurgiu Dumitru al Michii Curtului* ars pe rug, văduva moartă, copiii rămăși în seama nimănui.

3. *Neag Ioan l. Niculae Jajujuju* ars pe rug. A rămas văduva *Neag Rafila născută Pleșă* și orfanii *Ion Vasile, Ana* fără nici-o avere, sclavi la Groedel.

4. *Neag Ion l. Neag Gheorghe* dimpreună cu soția sa *Rafila* ambii arși pe rug, a rămas cea mai jalnică orfană fiica lor *Sofia* cântând jalnic de 12 ani cea mai tristă cântare a unui suflet de copilaș pribeag.

6. *Todea Petru a lui Simtion huscor* ars pe rug a rămas pe drumuri la discreția banditilor exploatatori văduva *Maria născ. Vârciu* cu orfana *Rachilă.*

7. *Lazăr Ana* după ea n'a rămas nimeni să-i plângă cenușa, noi s'o plângem întreg neamul și să-i jurăm răsbunare.

8. *Radac Niculae* ars pe rug, a rămas neconsolabilă văduva *Anuța* cu orfanul *Ghoerghe* fără nici un ajutor.

9. *Neag Savu a Luchii* ars pe rug, a rămas fără nici un ajutor văduva *Ana* orfani nepoții *Niculae, Iosif, Mariuța.*

COMUNA BĂLCEȘTI (BELIȘ)
jud. Cluj.

10. *Mihuț Gheorghe* ars pe rug a rămas văduva *Mihuț Floarea născ. Neag* cu orfanii *Viroana, Pășcuț, Măriuca și Sânza* patru guri în seama unor mâini slabe de mamă fără nici un ajutor.

11. *Bâlc Ioan* ars pe rug, a rămas jalnica *Bâlc Măriuța născ. Neag* și o orfană fără nici un ajutor *Măriuca, „tătica* a suferit mult dar nimeni nu ne aude jalea“.

12. *Tripon Mitru* ars pe rug a rămas văduva *Tripon Ana n. Baraș* cu orfanul *Ioan.*

13. *Simion Poștaș* ars pe rug, a murit și văduva *Onița,* au rămas orfane *Onița măr. Marc* și *Catrina măr. Crainic.*

14. *Bâlc Niculae a Luchii* ars pe rug, a rămas o mamă bătrână *Bâlc Catrina a Luchii,* fără nici un ajutor, își plânge jalea singură.

15. *Femeia Vârvara Pop născ. Forț* a rămas soțul *Vasile Popa,* cu orfanii fără mamă *Toader, Ilea, Justina.*

COMUNA VĂLENI Jud. Cluj.

16. *Ioan Vlaic* ars pe rug, a rămas văduva *Catrina* cu orfanul Traian.

COMUNA MĂNĂSTIRENI
Jud. Cluj.

17. *Dreve Gavril* omorât în Dâmbu-Negrii de călăii lui Urmanczy și jefuit de tot ce a avut asupra lui.

18. *Dreve Ioan (Onuț)* omorât deodată cu cel dintâiu, a rămas văduva *Dreve Anuța născ. Crișan* locuiește acum în comuna Mărișel.

19. *Dreve Gheorghe* și 20. *văduva Neag Maria născ. Trif*, ambii au fost în măcel însă au avut prezența de spirit au sărit în Someș de pe pod dela o înălțime de 10 metri și au scăpat răniți. cel dintâiu în piciorul stg. iar Maria Neag n. Trif în mâna stângă.

COMUNA MĂRIȘEL Jud. Cluj.

21. *Mariș Gheorghe* ars pe rug, a rămas văd. *Silvia Mariș născ. Vâtca* au rămas orfanii *Avram* și *Vasilie*.

Am dat numele acelora, pe cari i-am putut înscrie personal după terminarea serbărilor. Este condamnabil, că autoritățile nu s'au gândit să facă o anchetă minuțioasă să se știe numele, locul nașterei etc. Parcă acuma să dau uitărei lucruri în mod oficial, cari ne sguduiau toată ființa noastră națională.

Serviciul religios a fost oficiat de P. S. S. Episcopul Niculae al Vadului și Feleacului, asistat de mai mulți preoți veniți dela Cluj si de preoți din regiune. Răspunsurile au fost date de corul Episcopiei din Cluj.

A început seria cuvântărilor în biserică *P. S. S. Episcopul Ivan* într'o cuvântare plină de căldură și înăltare sufletească, amintește suferințele de veacuri ale acestui neam, suferinți îndurate din partea a fel de fel de barbari, dar sufletul bun și nobil al acestui popor, cu toate suferințele a știut să-și păzească credința, obiceiurile și caracterul național. Vede jalea năprasnică ce stăpânește regiuni pline de bogății, căci acest obidit popor nu e destul că a fost impilat secole dearândul, dar în prajma Unirei sălbăticiunea de Urmánczy și-a făcut ultimul gust, s'a delectat privind svârcolirea oamenilor nevinovați în pârjol. Apoi azi acest popor a căzut pe mâna altor lifte, cari îl flămânzesc până ce de pe altă parte îl jefuie de bogății, termină în speranța, că trebuie să existe oameni de suflet în țara asta, cari să salveze dela foame pe aceia, cari în două rânduri au încercat să desrobească Ardealul: odată cu Horia, și odată cu Iancu! Promite că întrucât îi vor permite bătrânețele să va interesa de soarta celor rămași în urma jalnicilor martiri.

Dl. prefect Dr. Adam Popa într'o cuvântare însuflețită spune, că un neam nu trăiește numai prin cei vii, ci este o legătură organică între cei trecuți la cele vecinice și cei viitori. Martirii sunt aceia, cari mai ales la noi au făcut cei dintâiu pasul spre mult așteptata Unire. Eroii morți pe fronturi sunt aceia, cari ne-au înlesnit nouă cei rămași în viață să putem stăpâni și să ne putem bucura de țara aceasta. Noi însă avem datoria să o consolidăm. Țara ce ne-au dat-o alții cu sângele lor, de urmașii lor să ne îngrijim. Promite o anchetă în chestiunea celor arși pe rug și ajutoare și dreptate pentru văduvele și orfanii rămași.

Dl. protopop Munteanu descrie pe scurt evenimentul petrecut la 7 Nov. 1918 apoi mulțumește doamnelor, cari s'au ostenit din depărtări la această serbare. Mai vorbesc preoții din regiuni. *Dna Georgescu* președinta societății femeilor ortodoxe din Huiedin.

Se oficiază apoi un parastas la modestul monument, o simplă cruce de lemn așezată pe mormântul celor arși pe rug.

Ia cuvântul *dl. Dr. Isaicu* președintele voluntarilor prin o cuvântare plină de emoție, face apel la sufletele sbuciumate ale acelora, cari au cenușa și oasele în acel mormânt să ne călăuzească sufletele noastre spre binele neamului, în chip de arhangheli cu spadă de foc să se scoboare în sufletele haine ale romănilor vânduți lui Iuda și să învârtească spada de foc în inima lor pierdută. Iar noi să ne dăm seama, că mai avem morminte de martiri și eroi pe întreagă întinderea Țărei, cari ne vor refuza ca oasele noastre să zacă alături de ale lor, dacă nu ne vom face datoria ce ei ne-o impun. Cere urgenta ajutorare pentru văduvele și orfanii rămași.

Dl. *căp. înv. Șiancu* fost comandantul batalionului de gardiști din regiune, povestește cu multă competință și ciudă cele întâmplate la Beliș. Cum în 4 Noembrie Urmánczy prin „Pesti Hirlap" a făcut apel la o bandă, care să răzbune Ungaria care să prăbușia. Cum a debarcat în Beliș cu mitraliere si arme și ucideau pe cine le eșia în cale. Apoi jefuindu-și singur cu bandiții lui castelul propriu s'au dus la Budapesta. Pe ziua de 9 Nov. dela Cluj a plecat Dr. E. Hațieganu Dr. Poruțiu, căp. Șiancu, Grandpierre și Kertész și au făcut un proces verbal la fața locului, dar proces verbal a rămas. Cere sechestru peste toată averea ce a rămas dela călăul Urmánczy, cu care să se despăgubească urmașii martirilor din Beliș.

După oficierea parastasului a urmat un banchet, și s'a expediat M. S. Regelui Carol II o telegramă omagială. *Spectator*.

In chestia procesului de contencios pentru anularea afacerii cu Uzinele elecrice din Cluj

De oarece consilierii blocului românesc au fost respinși a limine. ca neavând calitate de reclamanți, de către Curtea de Apel, așa în cât opinia publică nu a putut afla care este fondul procesului intentat de *Blocul* românesc, credem că servim opinia publică a Clujului reproducând textul acțiunii în rândurile de mai jos:

Onorată Curte de Apel,

Pretextându-se vechimea și insuficiența uzinelor electrice ale Municipiului Cluj, Municipiul în temeiul legii pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a intreprinderilor și avuțiilor publice, lege ce a fost promulgată în Monitorul Oficial No. 62 din 16 Martie 1929, a procedat la crearea unei regii mixte în vederea exploatării acestor uzine. Municipiul Cluj a primit o ofertă din partea Societății Minele de Cărbuni din Ardeal, solidarizată cu consorțiul belgian „Electro-Bel" din Bruxeles și înlăturându-se orice altă ofertă, după îndeplinirea aparentă a formalităților prevăzute în lege, Consiliul de Miniștri prin jurnalul Nr. 396 din 14 Martie 1930 aprobă statutele și caetul de sarcini împreună cu evaluarea aporturilor stabilite prin raportul experților și avizul Consiliului superior al administrării intreprinderilor și avuțiilor publice, privitoare la comercializarea uzinelor electrice ale Municipiului Cluj, în forma unei regii mi-

xte, cu societatea Minele de Cărbuni din Ardeal, solidarizată cu consorțiul Belgian „Electro-Bel" din Bruxelles; iar Decretul Regal Nr. 886 din 14 Martie 1930, contrasemnat de Dl Ministru de Interne, aprobă constituirea societății în regie mixtă, „Uzinele Electrice" Cluj, pe baza raportului experților, a statutelor și a caetului de sarcini și autoriză subscrierea raportului în numerar prevăzut prin statute din partea societăților Minele de Cărbuni din Ardeal S. A. din Cluj, și Electro-Bel S. A. din Bruxelles.

Jurnalul Consiliului de Miniștrii și Decretul Regal s'au publicat în Nr. 61 din 15 Martie 1930, al Monitorului Oficial, pe care îl anexăm prezentei noastre cereri.

Atât jurnalul Consiliului de Miniștrii cât și Decretul Regal, cari constitue acte administrative de autoritate, sunt făcute cu călcarea legii, deoarece:

1. In cazul transformărei unei întreprinderi comunale în regie mixtă potrivit art. 84 din Legea pentru organizarea și administrarea pe bază comercială a întreprinderilor și avutiilor publice aporturile în natură ale colectivității vor fi inventariate și evaluate prin experti, în consecință inventarierea și evaluarea sunt condițiuni și formalități esențiale, substanțiale, deci nu pot fi omise sau făcute fără respectarea tuturor normelor de exactitate, de precauțiune și de minuțioasă grijă pentru buna chivernisire a avuțiilor publice.

Având în vedere, că raportul de evaluare și inventarul se supun Consiliului Superior al Administrării Intreprinderilor și avuțiilor publice, care își dă avizul asupra acestui raport este evident și în afară de orice discuție că Consiliul Superior nu poate el însuși face și evaluarea și cenzurarea acestei evaluări.

Constatăm că raportul de evaluare este semnat în calitate de expert de către Dl. Gh. Nicolau, iar avizul Consiliului Superior este semnat de același domn Gh. Nicolau, de astădată în calitate de membru al Consiliului Superior.

Având în vedere, că acest procedeu, adică că aceeași persoană să facă lucrările de evaluare și tot aceeași persoană să dea avizul de aprobare, pentru propriile sale lucrări, constitue un caz de evidentă și crasă incompatibilitate și această incompatibilitate contravine art. 6 și 84 din sus menționata lege, cum și economiei și spiritului acestei legi, *intreaga inventariere și evaluare a aportului în natură a Municipiului Cluj, este lovită de nulitate.*

2. Consilul superior al administrării intreprinderilor și avuțiilor publice, are un rol și atribuții din cele mai însemnate întru îndrumarea exploatărei și administrărei intreprinderilor și avuției publice. Avizul ce îl dă acest Consiliu Superior potrivit art. 6 din susmenționata lege asupra proectelor de concesiune și asupra caetelor de sarcini, cum și asupra statutelor regiilor mixte și asupra raportului colectivității, este de o însemnătate *esențială* și este indispensabil.

Constatăm că oferta pentru transformarea uzinelor electrice ale Municipiului Cluj este făcută de Societatea Minele de Cărbuni din Ardeal. Constatăm din certificatul anexat acestei cereri că Dl. M. Manoilescu este membru în Consiliul de Administrație și administratorul delegat al Societății Minelor de Cărbuni din Ardeal, care a făcut oferta pentru transformarea uzinelor electrice ale Municipiului în regie mixtă. De alta parte acelaș Domn Mihail Manoilescu este membru și vicepreședinte al Consiliului Superior al Administrării intreprinderilor și avuției publice, care a dat avizul favorabil pentru acceptarea suszisei oferte. *Mai mult, Dl. Mihail Manoilescu, in acelaşi timp e administrator delegat al ofertantei și vice-președinte al Consiliului Superior, a semnat avizul favorabil al acestui Consiliu pentru acceptarea ofertei suszisă.*

Dată fiind importanța rolului și atribuțiilor Consiliului Superior, dat fiind că avizul Consiliului Superior este o condițiune și o formalitate esențială și substanțială în procedura de comercializare a intreprinderilor publice, dată fiind inadmisibilitatea și ilegalitatea incompatibilității existente în persoana Dlui Mihail Manoilescu parte interesată și judecător în acelaș timp, *în fine având în vedere că această incompatibilitate contravine literei și spiritului legei* pentru comercializarea intreprinderilor publice, avizul Consiliului Superior al Administrării intreprinderilor și avuțiilor publice, este lovit de nulitate absolută.

3. In principiu valoarea aportului Municipiului stabilită prin expertiză trebuie trecută și acceptată ca atare în noua societate comercializată. Evaluarea experților este însă stranie.

Intradevăr experții în ce privește instalațiile centralei hydro-electrice, afirmă că au determinat valoarea după folosul ce rezultă din exploatarea lor de azi iar pentru celelalte instalații prin reducerea valorii de investiție proporțional cu deprecierea. Pe lângă această metodă de evaluare, Centrala Someșul-Rece, inclusiv linia de transport Someșul-Rece Cluj, a fost evaluată în suma totală de Lei 113.464.482. Nu discutăm în fond realitatea acestei evaluări, însă o consecvență elementară ar fi dictat ca această sumă să fie înscrisă complect, drept contravaloare a obiectelor mai sus precizate. Insă experții au mers mai departe și asupra evaluării de mai sus au aplicat o nouă reducere întemeiată pe o metodă unică în felul său, ajungându-se printr'un calcul artificial, prin nimic justificat și absolut neconcludent la micșorarea valorei acestei centrale și a liniei de transport dela 113.464.482 Lei la 43.810.000. In atingerea acestui scop se face plecarea dela presumții și situații ipotetice necorespunzătoare realității. Și anume se face comparația între Centrala hydro-electrica actuală fie cu o centrală termo-electrică modernă fără a impune societăților solidarizate îndatorirea construirei unei atari centrale moderne, cu motoare Diesel, consumând însă păcură în loc de motorină, fie cu o centrală termo-electrică modernă așezată la gura unor mine din vecinătatea Municipiului Cluj, furnizând cărbuni de calitate inferioară și în condițiuni de preț avantagioasă, (o aluzie vagă referitoare la investițiunile eventuale ale societăților solidarizate, fără precizare și obligațiune fixă). Din calculul ulterior al experților rezultă însă, că comparația așa cum este anticipată, rămâne o simplă afirmațiune, o simplă ipoteză prin nimic justificată. In realitate comparația se face numai cu Centrala termo-electrică ipotetică ce ar urma să fie înzestrată cu motoare Diesel, consumând păcură. Experții întemeiați pe această ipoteză și cu ajutorul unor calcule întortocheate și prin nimic justificate reduc valoarea acestei părți de aport a Municipiului Cluj, cu suma de cca. 70.000.000 Lei, astfel că aportul total al Municipiului în loc să fie evaluat la suma rotundă de 177.000.000 rămâne evaluat le extrem de redusă suma globală de 107.000.000

Prin această evaluare ireală expertiza de evaluare violează litera și spiritul art. 84 din legea pentru comercializarea întreprinderilor publice și prejudiciază în mod grav interesele Municipiului Cluj, cum și drepturile cetățenilor acestui Municipiu.

4. Art. 72 pct. 4 din legea pentru comercializarea întreprinderilor publice dispune că statutele societății comercializate trebuie să prevadă vărsemintele și scadența acestor vărsăminte ce incumbă acționarilor particulari. Ori art. 7 pct. 2 din statute nu respectă și nu se conformează a-

cestui text de lege, pentrucă dispune pur și simplu *„Consiliul de Administrație va decide* datele când vor trebui făcute vărsămintele restului de capital subscris, în conformitate cu necesitățile de investiție, dar cel mult în termen de 18 luni".

Legea deci, care nu lasă la latitudinea Consiliului de Administrație fixarea vărsămintelor și a scadenței acestor vărsăminte, *care nu face dependente scadențele acestor vărsăminte de* necesitățile de investiție, ci dispune fixarea clară și categorică în textul statutelor atât a vărsămintelor cât și a scadențelor acestor vărsăminte, *a fost evident călcată și violată.*

5. Obligațiunile societății comercializate nu sunt precizate nici în statute nici în caetul de sarcini. Nu există o precizare în ceace privește întreținerea în bună stare, mărirea și adaptarea. Uzinelor și instalațiunilor actuale potrivit cerințelor moderne.

Nu există în statute și caetul de sarcini nici o precizare cu privire la furnizarea curentului eléctric necesar cerințelor Municipiului și în ceeace privește stabilirea prețului curentului electric.

Nu există *nici o precizare în ceeace privește predarea în bună stare a aportului Municipiului după expirarea termenului de concesiune de 50 ani.*

Mai mult *nu se prevede nici un fel de sancțiune de nici o natură pentru neîndeplinirea întocmai a obligațiunilor vagi și îndoelnice ale Societății Comercializate.*

Toate precizările sunt numai în avantagiul Societăților Solidarizate, iar dintre aceste avantagii cea mai importantă este *autorizarea dată în prealabil prin Statut și caetul de sarcini de a cumpăra curentul electric dela Uzinele din Șorecani, ale Societății Minele de Cărbuni din Ardeal.*

Astfel fiind situația ce rezultă din statute și din caetul de sarcini, este înafară de orice îndoială că noua Societate Comercializată (neavând nici o obligațiune precisă) nu va construi nici o nouă uzină electrică, nu va transforma radical și potrivit cerințelor moderne nici uzinele Municipiului deja existente, — dacă va face vre-o investiție ea va fi numai de formă și de mântuială, — ci ea se va mărgini la operația foarte lucrativă pentru societățile solidarizate de a cumpăra curentul electric dela Uzinele Societății din Șorecani; iar la expirarea termenului de concesiune *Municipiul Cluj, va prelua* uzine antidiluviane, complect ruinate și deteriorate, prin urmare absolut inutilizabile. Iar dacă Municipiul Cluj, în timpul duratei concesiunii, pentru neîndeplinirea obligațiunilor din partea Societății Comercializate sau a Societăților Solidarizate s'ar adresa justiției, Municipiul în lipsa oricăror sancțiuni prevăzute în convenție sau în statute, potrivit codului civil austriac, nu va putea cere decât îndeplinirea și daune. Un astfel de proces se va judeca ani întregi și chiar obținând Municipiul un rezultat favorabil, roadele acestui proces vor fi îndoelnice, pentrucă situația materială a Societății Minele de Cărbuni din Ardeal este necunoscută și poate deveni întretimp șubredă iar urmărirea față de Societatea Electro-Bel având-și sediul în străinatate va întâmpina dificultăți inerente acestui fapt.

Prin urmare stăm în fața unei asociații, *în care Municipiul este aproape lipsit de orice avantagiu, iar de partea societăților solidarizate sunt toate avantagiile. O adevărată societate Leonină.*

Drept *aceia art. 72 pct. 10 din legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice este violat și nesocotit.*

6. Potrivit raportului experților Uzinele Electrice în anul 1928, au produs o energie totală valorificată de 9.240.198.— KWO. Având în vedere prețurile de valorificare, rezultă pentru Municipiu o incasare brută anuală de cel puțin Lei 70—80.000.000.— Din aceasta incasare brută câștigul net, trebue să se cifreze la cel puțin 30—40.000.000.— Lei, pe lângă o conducere și administrare națională. Din aceste indicații este clar, că Uzinele Electrice ale Municipiului Cluj, administrate în regie proprie *în maximum 2 ani* puteau să dea suma de 60—70 milioane Lei, sumă disponibilă fie pentru refacerea actualelor uzine fie pentru crearea unei noui uzine moderne. Acest disponibil ce se putea creia din resurse proprii egalează sau chiar depășește aportul în numerar ce îl vor vărsa Societățile solidarizate, — *în termen de 18 luni.*

Ce va primi Municipiul dela noua Societate Comercializată? O revedență de 3% din incasările brute ale societății (art. 48 din caetul de sarcini), deci 2—3.000.000 Lei, și în dividend anual egal cu scontul Băncii Naționale, deci 9% procente (art. 64 din statute, prin urmare cca. 9—10.000.000 Lei, de unde rezultă că venitul Municipiului din Uzinele Electrice, în urma comercializării *acestor uzine se va reduce la cca. 1/3 a venitului net din trecut.* Deci comercializarea uzinelor electrice a Municipiului Cluj, comercializarea *prin care veniturile Municipiului se reduc atât de considerabil și care nu oferă nici o garanție serioasă și precisă pentru amplificarea, transformarea și menținerea în bună stare a Uzinelor actuale și mai puțin pentru crearea unei noui uzine moderne, este o nesocotire flagrantă și evidentă a legii pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a intreprinderilor și avuții lor publice.*

Pentru probarea tuturor afirmațiunilor noastre cum și pentru documentarea Onoratei Instanțe, cerem achiziționarea dosarului de comercilizare a Uzinelor Electrice ale Municipiului Cluj.

Având în vedere, că atât jurnalul Consiliului de Miniștrii cât și decretul Regal susmenționate sau dat cu violarea legii în prejudiciul Municipiului Cluj și al cetățenilor acestui Municipiu, subsemnații vătămați în drepturile noastre de cetățeni ai acestui Municipiu atacăm prin prezenta

ACȚIUNE

în contencios suszisul jurnal al Consiliului de Miniștrii și menționatul Decret Regal și respectuos rugăm pe Onorata Curte de Apel, în temeiul art. 1, 4 și 6 din Legea pentru contenciosul administrativ, să binevoiască a anula ca ilegal Jurnalul Consiliului de Miniștrii Nr. 396 din 14 Martie 1930 cum și Decretul Regal Nr 886 din 14 Martie 1930, publicate în Monitorul Oficial Nr. 61 din 15 Martie 1930, cu cheltuielile de judecată.

Pentru judecarea prezentei acțiuni binevoiți a cita în instanță Consiliul de Miniștrii prin Dl. Președinte al Consiliului de Miniștrii, cum și Ministerul de interne al cărui titular a contrasemnat Decretul Regal, atacat de noi în contencios.

Subsemnații rugăm să fim citați prin Dl. Dr. Valeriu Pop, în temeiul procurei anexate acestei cereri.

Cu distinsă stimă:

In potriva acelei hotărîri greșite în formă și fond și aduse de secția Manescu a Curtei de Apel care altădată a judecat și procesul Westen discutat în presă de fostul Procuror General Gheorghian, Blocul Românesc face prin advocații săi Dr. Amos Francu, Dr. Valer Pop, Dr. Aurel Vasilie și Dr. Eugen Dunca cerere de casare la Inalta Curte de Justiție și Casație.

Mai sunt judecători la București.

„Infrățirea Românească".

Corespondenţa din Basarabia

L. A. N. C. în jud. Soroca.

Judeţul Soroca din Basarabia este singurul judeţ unde majoritatea locuitorilor sunt curaţi moldoveni. Organizaţia politică, a naţionaliştilor creştini L. A. N. C. prinde rădăcini. Locuitorii de aici au observat pericolul evreesc şi deaceea s'au hotărît să lupte până la sfârşit în rândurile L. A. N. C. Acesta este un adevăr pe care nu-l poate nimeni tăgădui, deoarece s'a observat foarte bine la 4 Maiu când au avut loc alegerile parţiale de deputaţi. Erau satele împânzite de maşini cu politicieni, iar manifestele ţărăniştilor, lupiştilor şi ale jidanului Wurmbrand, ajunsese în mâinile tuturor copiilor. Noi cuziştii, n'am făcut decât foarte puţină propagandă. In manifestele noastre nu făgăduiam nimic locuitorilor, decât le-aminteam de jidani. Rezultatul a fost uimitor. In acest judeţ unde nu erau formate decât două comitete la Şuri şi Zgura, unde n'am făcut nici un fel de făgăduială, am obţinut 11604 voturi.

Acum în urma alegerilor, sunt chemat în toate satele să organizez pe oameni în comitete şi să-i îndrumez pe calea ce-a apucat L. A. N. C.

Abia am putut să mă duc în câteva, deoarece sunt ocupat cu şcoala şi nu pot pleca, decât dumineca după masă.

In ziua de 21 Maiu (Sf. Constantin şi Elena) m'am dus în satul Chetrosu, unde, după o mică consfătuire cu sătenii, s'a format următorul comitet al L. A. N. C. Grodan Chirică preşedinte, Dospinescu Spiridon şi Trofim Ciomârtan vicepreşedinţi, Vasile Furtună casier, Baidauz Alexandru secretar, Mihail Furtună, Vasile I. D. Furtună, Mihail Lungu, Ion Dranga, Vistian Surlaru, Ion Foalea, Ion Domici, Andrei Furtună, Filip Grigoriţă, Nică Prodan, Zaharia Bubulici, Antip Codreanu, Platon Bubulici, Anton Surlaru şi Samoilă Bunescu, membrii. Au cerut 6 dintre membrii să fie abonaţi la ziarul „Infr. Român."

In ziua de 1 Iunie, am format comitetul L. A. N. C., în satul *Macareuca* în frunte cu vrednicul luptător naţionalist Grigorie Jamla, şiîn satul *Cotova* în frunte cu Chirică Cătană.

S'au mai format comitete în satele *Ţarigrad*, în frunte cu dl. Hultureanu? în gara Arochia în frunte cu Berizinschi, fost ofiţer în armata rusă, în satul *Şeptilici* în frunte cu Mihail Ceaicovschi, în satul *Plopu* în frunte cu I. Ciobanu în satul *Holoşniţa* în frunte cu Spătaru, precum şi în satele *Ghica-Vodă, Serghieşti şi Căităneşti.* Trebuie să ţinem seamă că aceşti oameni s'au organizat de buna lor voie, venind la mine şi rugându-mă să mă duc în satele lor şi să-i organizez. Nu m'am dus cu băutură, nici cu promisiuni ca să-i pot atrage în cursă cum fac politicianii partidelor.

Şase din aceste sate au plătit ca să le vie steagul L. A. N. C. şi în ziua de 29 Iunie, s'aşteaptă să sosească Dl. profesor A. C. Cuza, împreună cu alţi fruntaşi pentru a le sfinţi, în satul Şuri de unde a pornit prima dată lupta naţionalistă creştină. După sfinţirea steagurilor, Dl. Profesor A. C. Cuza, va merge în oraşul Soroca, împreună cu toţi preşedinţii de organizaţii săteşti, spre a se forma comitetul judeţean al L. A. N. C. Intrucât această veste s'a auzit peste tot, oamenii sunt foarte nerăbdători şi aşteaptă cu mare bucurie venirea Dlui Profesor A. C. Cuza, singura nădejde a vieţii lor.

Dzeu să ne ajute să scăpăm de omida jidovească.

Inv. *Ion Leppa Basarab,*
Preşed. L. A. N. C. sect.-med.
jud. Soroca

Corespondenţă din Satu Mare

L. A. N. C. se va afirma

Un program devine o forţă dinamică în măsura în care e însufleţit de realităţile vii. Când în drumul lui spre realizare e împiedecat, energii nebănuite erump spontan din subteranele profunde ale subconştientului, şi, în ciuda oricăror precauţiuni aruncă departe stăvilarele.

E cazul L. A. N. C.

Cu cât e împiedecată în manifestarea ei normală, cu atât mai mult se constată tendinţa ei de afirmare. Secretul iuţelii cu care pătrunde în massele poporului,stă în înaltasa valoare naţionalistă-creştină. E viabilă pentrucă se inspiră deadreptul din realitătile româneşti. Răspândirea ideilor ei, în timpul celor mai acerbe frământări sociale reclamă adevăraţi apostoli, cari să se angajeze desinteresaţi, pe drumul atât de spinos, dar tot atât de sublim: Apărarea lui Hristos a Regelui şi a Patriei. Ei nu lipsesc. Vin mereu să îngroaşe rândurile. Aderenţa lor e determinată de motive ce cad în afara sferi de preocupări incompatibile cu religia creştină, ideea monarhică şi naţionalistă.

Programul L. A. N. C. e prin excelenţă forma ideologică a acestei aderenţe. In alte ţări, în lumina continutului vieţii, a fost experimentata îndeajuns, spre a nu pune la îndoială fecunditatea lui. Idealul L. A. N. C. pe care noi fanaticii luptători l-am pus mai presus de viaţă, poartă în constituţia lui organică, germenii realizării . In aşteptarea înfăptuirii lui vibrăm cu toată fiinţa noastră. Intreaga populaţie e animată mai mult decât oricând de ideile „cuziste".

Locuitori din com. Dăneşti au reacţionat energic contra intenţiei pretorului din Baia-Mare, de a le trimite, prin surprindere un notar jidan, gonit de alţi bravi Români din com. *Dumbrăviţa.*

Toate supărările dintre locuitori, produse cu o săptămână înainte, cu ocazia alegerii de primar,s'au topit ca prin farmec şi întreaga comună a fost un singur om cu o singură atitudine, dictată de o înaltă prevedere socială.

O înfrăţire generală în faţa duşmanului comun a creat un moment de adâncă şi impresionantă duioşie, la care pretorul, n'a putut să nu ia parte, promiţându-le că le va trimite 2 notari români, să-şi aleagă unul.

Dar se vede că promisiunea a rămas numai în intenţie căci nici până astăzi n'a sosit nici un notar român, iar vechiul jidan continuă a rămâne în funcţia de notar, nu în comuna Dăneşti unde e sediul notarial ci în Baia Sprie.

Gestul locuitorilor din com. Dăneşti şi Dumbrăviţa e semnificativ şi promite, că în viitoarele alegeri, vom avea din partea locuitorilor sprijin sigur.

N. Juga.
— Satumare. —